

**Јовановић В. З.**  
Београд, Србија

**ЈЕЗИЧКО-СТИЛСКЕ ОСОБИНЕ СРПСКЕ ВЕРСКЕ  
ЧИТАНКЕ (СИНАКСАРА) ОХРИДСКОГ ПРОЛОГА  
СВ. ВЛАДИКЕ НИКОЛАЈА (ВЕЛИМИРОВИЋА)**

*Охридски пролог* св. владике Николаја (Велимировића) је развијен и објашњен календар, који, према речима владике, представља један део тајанствене Књиге живота (Откр. 3, 5), дакле само један део јер не садржи сва него само нека имена оних безбројних блажених душа које одушевљено за Христом пођоше, Христов закон испунише и Христово вечно царство наследише. Пролог или увод јесте увођење у науку Христову. Овом речју грчког порекла наши словенски оци заменили су другу грчку реч – синаксар, којом се изворно означава зборник црквених текстова житија и служби посвећених одређеном црквеном празнику и/или светитељу, који се читају током богослужења, поређаних по календарским данима. Назив *Охридски пролог* означава издање на савременом српском језику, за разлику од старог словенског Пролога, чији је језик, нажалост, постао мање разумљив словенским народима нашега времена. Ова књига, која је, према архимандриту Јустину (Поповићу), најмудрија, најважнија и најбогомудрија у целом Српству, писана је негованим српским језиком и стилем, карактеристичним за богословске научне текстове. У раду ће се анализирати језичке особине текста *Охридског пролога*, укључујући граматички ниво језичке структуре, лексику и стил (с обзиром на функционалну раслојеност српског књижевног језика, као и на специфичност религијског (сакралног) функционалностилског комплекса). *Охридски пролог* има чврсту и устаљену композицију, коју чине следеће целине: поглавља о празницима, стихови посвећени црквеном празнику, расуђивање, созерцање и, на крају, беседа.